

Blik op Boijl

Hendrik en Jan, die als arts en chemicus twee jaar jongere zuster Tine studeerde af in Groningen als huishoud

Johannes trok zich na de lagere school soms terug bouwde er een hut en leefde zijn eigen leven. potje. Duidelijk een periode dat hij 'zoekende' was.

kunstschilder Johannes Mulders

Heel bekend in onze daarbuiten. Hij werd er op als derde zoon hoofdonderwijzer.

Als kind kon Johannes en na de lagere school studeren maar liever tegenstelling tot zijn

regio en ook ver geboren in Boijl en groeide van de plaatselijke

(Hannie) al goed tekenen wilde hij niet verder tekenen. Dit in twee oudere broers afstudeerden. Ook zijn

deskundige.

in de nabijgelegen bossen, Kookte er zelfs zijn eigen

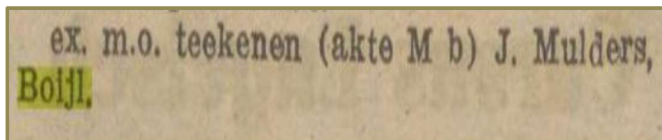
1899 - 1989

In een artikel in de L.C. uit 1935 vertelt hij over deze periode van zijn leven.

Een citaat hieruit: 'een schilderstuk is een compositie, niet enkel een nabootsing van de natuur' Zo heeft Mulders dit ongetwijfeld ook ervaren.

Via de Rietvlechtschool in Noordwolde, waarvan hij leerling was, kwam hij in contact met de directeur Harm Ellens en volgde samen met zijn vriend Jan Kraan tekenlessen bij hem. Op één van de bogen in de hal van de school is nog een restje bewaard gebleven van decoratie, aangebracht door een paar leerlingen o.a. Johannes. In 1916, 17 jaar oud, behaalde hij de tekenakte L.O. Vier jaar later in 1920 gevolgd door de akte M.O. tekenen wat de mogelijkheid bood tot lesgeven.

Dat gebeurde ook aan de Rijks H.B.S. in Heerenveen. Echter mede door gebrek aan een pedagogische opleiding werd het geen succes. Zijn leraar Ellens vond hem ook nog te jong om voor de klas te staan.

Mulders reisde zijn oude leraar Ellens na, die inmiddels naar Schoonhoven vertrokken was en werd in Den Haag toegelaten tot de schildersklas van de academie voor beeldende kunsten.

Zijn werk bleef daar niet opopgemerkt en na twee semesters kreeg hij in 1923 een beurs toegekend.

Hij exposeerde in meerdere plaatsen o.a. in Den Haag en Amsterdam. Eén van zijn eerste exposities was in 1929 in de Prinsessenhof in Leeuwarden. Daar exposeerde hij samen met een kleine groep jonge kunstenaars met de naam 'de Kloppers'

Mulders zijn toekomstige echtgenote Nellie Wallus studeerde, net als zijn twee jaar jongere zus Tine, in Groningen. Ze kregen een relatie en trouwden in 1931. De (oude) pastorie in Boijl naast de ouderlijke woning van Johannes stond leeg en die betrokken ze. Samen kregen ze één zoon. Na 3 jaar verhuisde het jonge gezin naar Oosterstreek naar 'de Wilgenhorst', het huis ontworpen en gebouwd door zijn eerste leraar Ellens.

Mulders schilderde veel landschappen in de eigen omgeving en maakte ook mooie houtsneden. Als graficus genoot hij zelfs internationale bekendheid.

Daarnaast kreeg hij ook opdrachten voor het illustreren van meer dan vijftig boeken en tijdschriften. Zo voorzag hij in hun onderhoud.

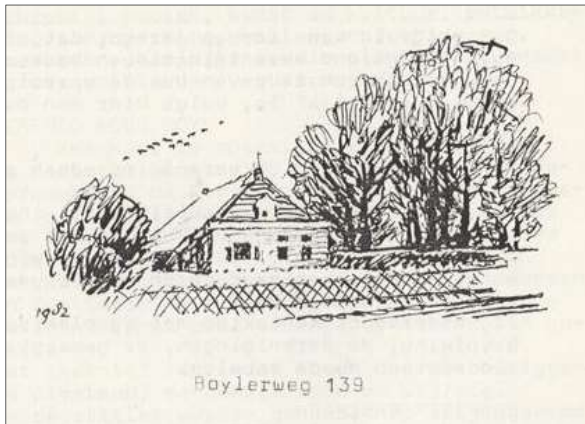
In zijn jonge jaren maakte hij deze houtsnede van hun eigen hond. Zo te zien een st. Bernard. Destijds hielp Jantje Mailly (Berkenbos) bij het gezin Mulders mee in de huishouding. Wanneer zij weer naar huis ging (ze woonde in het Oosterse veld) vergezelde de hond haar steevast een eind op weg. Binnen de familie is de af-

beelding als een mooi

aandenken, goed bewaard gebleven.

Mulders sr. Johannes zijn vader, was vanaf de oprichting kassier van de Boerenleenbank in Boijl. Eerst vanuit zijn huis naast de school en na zijn pensionering in 1933 vanuit het nieuwgebouwde bankgebouw aan de Boijlerweg. Toen hij hier in 1942 mee stopte, nam Johannes zijn werk over en deed dit tot zijn eigen pensionering in 1964. Zo hebben de inwoners van Boijl hem goed gekend, als ze

voor hun bankzaken naar het kantoor kwamen. Een altijd vriendelijke, betrokken en vooral heel bescheiden man. Veel drukte en gedoe, het middelpunt zijn, was helemaal niet zijn ding. Hij ging het liefst in alle rust, zijn eigen gang. Had na zijn pensionering daar ook meer tijd voor en ging hij zich meer richten op het vrije schilderen. Het illustreren van boeken en tijdschriften deed hij niet meer zo veel. Voor 'Dorpsbelang Boijl' maakte hij na zijn pensionering echter een uitzondering. Die gaven rond 1983 een boekje uit, ter informatie voor nieuwe inwoners mét een stukje geschiedenis van het dorp. Mulders voorzag het o.a. van mooie situatietekeningen zoals het dorp er in zijn jeugd uitzag.

Aan 'Dorpsbelang Boijl' liet hij ook een fotoboek na met dorps foto's van begin 1900 waarvan een aantal op glasplaten. Het is zeer waarschijnlijk zijn jong overleden broer Jan geweest, die de meeste foto's maakte. Bij meerdere foto's staat een schets waar destijds omringende huizen stonden met de namen van de bewoners erbij. Een waardevol bezit!

In 1961 kreeg Mulders een reisprijs toegekend van het ministerie van C.R.M. en per fiets trok hij al tekenend en schilderend door Normandië en Bretagne. Duidelijk zijn 'Franse periode'

Goede bekenden kregen steevast met de jaarwisseling een zelfgemaakte kaart. Voor de plaatselijke smid maakte hij een tekening voor een wandversiering, als aandenken van vervlogen tijden. Met minimale lijnen legde hij dit treffend vast. Daarna werd zijn tekening uitgevoerd in stevig draad.

Mét het ouder worden ging de gezondheid van echtgenote Nellie achteruit. Ze werd slecht ter been en had verzorging nodig. Johannes gaf haar die zeker maar wilde echter ook nog heel graag op locatie schilderen! Ze bedachten een constructie van een fiets met een platte laadbak ervoor. Nellie nam daar liggend op plaats en hij fietste zo naar een plek om te schilderen. Ze trokken er menig keer samen, vooral richting Vledder, op uit. Nellie overleed in 1976.

In 1980 werd Johannes Mulders benoemd tot ridder in de orde van Oranje Nassau

Tot 1987 leefde hij alleen verder in 'de Wilgenhorst' en werd daarna verzorgd in 'Lindestede' in Wolvega. In 1989 kort voor zijn overlijden werd van zijn werk een prachtige kalender uitgegeven. Er was vanuit het hele land veel belangstelling voor.

Menig schilderij van Mulders hangt in huizen in Boijl en omgeving.

Sinds juni 2012 is een groot deel van zijn werk ondergebracht bij de Stichting 'Nobilis' in Fochteloo.